

Tato diplomová práce se věnuje prostřednictvím kontrastivní metody o srovnání temporálního podsystemu minulých časů indikativu v současné portugalštině a španělštině. Konfrontace jazyků natolik blízkých, mající společný původ a podobné okolnosti vývoje, je značně obtížná a často se jedná o velmi nepatrné významové nuance. V naší práci jsme se pokusili zvážit všechny odlišnosti, jak z hlediska plánu výrazu, tak z hlediska plánu obsahu. Oba jazyky disponují slovesnými tvary, které se často téměř kryjí; naše analýza však ukázala, že mohou vykazovat i rozdílné hodnoty, a to především v oblasti modu. Tyto rozdíly se na první pohled mohou zdát bezvýznamné, avšak k správnému užívání jazyka jsou zásadní.

Románské jazyky obecně disponují celou škálou prostředků, jak popsat (nejen) uplynulou událost. Přestože každý systém má mít svůj řád, nelze na jazyk nahlížet striktně či dogmaticky a snažit se každý jev jednoznačně definovat, nýbrž být objektivním pozorovatelem a respektovat přirozený jazykový vývoj. I během našeho zkoumání jsme se nejednou setkali s případem, že teoretik označil příklad z praxe za sporný.